

Sbírka zákonů a nařízení republiky Česko-Slovenské.

Částka 13.

Vydána dne 10. února 1939.

Cena: K 2.20.

Obsah: (31. a 32.) 31. Dohoda mezi Česko-Slovenskou republikou a Německou říší o převedení soudnictví. — 32. Nařízení, jímž se propůjčuje vnitrostátní účinnost Dohodě mezi Česko-Slovenskou republikou a Německou říší ze dne 19. prosince 1938 o převedení soudnictví.

31.

Dohoda

mezi Česko-Slovenskou republikou a Německou říší o převedení soudnictví.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKO-SLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKO-SLOVENSKÉ

A

NĚMECKÉ ŘÍŠE

BYLA SJEDNÁNA TATO DOHODA S PŘÍLOHOU

A ZÁVĚREČNÝM PROTOKOLEM:

Dohoda

mezi Česko-Slovenskou republikou a Německou
říší o převedení soudnictví.

Česko-Slovenská republika a říše Německá se dohodly upravit smluvně převedení právních věcí dotčených spojením sudetoněmeckého území s Německou říší.

K tomu účelu jmenovali svými zmocněnci:

President Česko-Slovenské republiky:

pana Dra Antonína Koukala,

ministrského radu v ministerstvu spravedlnosti
v Praze.

Německý říšský kancléř:

pana Leo Quassowskiho,

ministrského dirigenta v říšském ministerstvu
spravedlnosti, a

pana Gerrita von Haeften,

legačního radu v zahraničním úřadě.

Abkommen

zwischen dem Deutschen Reich und der
Tschecho-Slowakischen Republik über die
Überleitung der Rechtspflege.

Das Deutsche Reich und die Tschecho-Slowakische Republik sind übereingekommen, die Überleitung der durch die Vereinigung der sudetendeutschen Gebiete mit dem Deutschen Reich beeinflussten Rechtsangelegenheiten vertraglich zu regeln:

Zu diesem Zweck haben zu Bevollmächtigten ernannt:

Der Deutsche Reichskanzler:

den Ministerialdirigenten im Reichsjustizministerium
Herrn Leo Quassowski

und den Legationsrat im Auswärtigen Amt
Herrn Gerrit von Haeften;

der Präsident der Tschecho-Slowakischen Republik:

den Ministerialrat im Justizministerium in Prag
Herrn Dr. Antonín Koukal.

Zmocněnci si navzájem sdělili své plné moci a shledali je v pořádku. Dohodli se na těchto ustanoveních:

První oddíl.

Občanské právní rozepře.

Článek 1.

Pokračování v zahájeném řízení.

(1) Byla-li podána u některého soudu v Česko-Slovensku nebo na sudetoněmeckém území do 10. října 1938 včetně v některé občanské rozepři žaloba nebo návrh, kterým se zahajuje řízení, a nebylo-li řízení do této doby ještě pravomocně skončeno (převáděná věc), pokračuje v řízení, pokud z dalších ustanovení neplyne nic jiného, soud, u něhož byla věc zahájena.

(2) Byl-li tento soud zrušen, nastoupí na jeho místo věcně příslušný soud téže stolice, k jehož obvodu náleží úřední sídlo zrušeného soudu.

Článek 2.

Postoupení z moci úřední.

Byl-li by výlučně příslušný jen soud druhého státu, kdyby žaloba byla podána v době, kdy tato dohoda nabude účinnosti, nebo kdyby návrh, kterým se zahajuje řízení, byl učiněn v této době, budiž právní rozepře z moci úřední postoupena tomuto soudu.

Článek 3.

Postoupení na návrh.

(1) Není-li v žádném ze smluvních států založen výlučný soud pro žalobu, platí tato ustanovení:

(2) Na souhlasný návrh stran budiž právní rozepře postoupena věcně příslušnému soudu téže stolice druhého státu, který bude označen v návrhu.

(3) Nebyla-li by dána příslušnost soudu označeného v článku 1, nýbrž některého soudu státu druhého, kdyby žaloba byla podána v době, kdy tato dohoda nabude účinnosti, nebo kdyby v té době byl učiněn návrh, kterým se zahajuje řízení, budiž právní rozepře

Die Bevollmächtigten haben einander ihre Vollmachten mitgeteilt und sie in Ordnung befunden. Sie haben sich über folgende Bestimmungen geeinigt:

Erster Abschnitt.

Bürgerliche Rechtsstreitigkeiten.

Artikel 1.

Weiterführung anhängiger Verfahren.

(1) Ist die Klage oder der das Verfahren einleitende Antrag in einem bürgerlichen Rechtsstreit bis zum 10. Oktober 1938 einschließlich bei einem Gericht in den sudeten-deutschen Gebieten oder in der Tschecho-Slowakei eingegangen und ist das Verfahren zu diesem Zeitpunkt noch nicht rechtskräftig erledigt (Überleitungssache), so wird es, soweit sich nicht aus den nachfolgenden Bestimmungen etwas anderes ergibt, von dem Gericht weitergeführt, bei dem es anhängig ist.

(2) Ist das Gericht fortgefallen, so tritt an seine Stelle das sachlich zuständige Gericht gleicher Instanz, zu dessen Sprengel der Amtssitz des fortgefallenen Gerichts gehört.

Artikel 2.

Überweisung von Amts wegen.

Würde allein ein Gericht des anderen Staates ausschließlich zuständig sein, wenn die Klage zur Zeit des Inkrafttretens dieses Abkommens erhoben oder der das Verfahren einleitende Antrag zu diesem Zeitpunkt eingebracht wäre, so ist der Rechtsstreit von Amts wegen an dieses Gericht zu überweisen.

Artikel 3.

Überweisung auf Antrag.

(1) Ist für die Klage in keinem der vertragschließenden Staaten ein ausschließlicher Gerichtsstand begründet, so gelten die folgenden Bestimmungen.

(2) Auf übereinstimmenden Antrag der Parteien ist der Rechtsstreit an ein in dem Antrag bezeichnetes sachlich zuständiges Gericht gleicher Instanz des anderen Staates zu überweisen.

(3) Würde nicht das im Artikel 1 bezeichnete Gericht, wohl aber ein Gericht des anderen Staates zuständig sein, wenn die Klage zur Zeit des Inkrafttretens dieses Abkommens erhoben oder der das Verfahren einleitende Antrag zu diesem Zeitpunkt einge-

postoupena tomuto soudu i k návrhu jen jedné strany. Postoupení rozepře budiž odepřeno pro odpor žalobce, byla-li při podání žaloby nebo návrhu odůvodněna příslušnost soudu, který věc projednává, podle §§ 87, 87a, 90, 97 a 98 jurisdikční normy, nebo byla-li by bývala takto odůvodněna, kdyby byla žalovaná strana měla tehdy své bydliště mimo soudní obvod.

(4) Volbu mezi několika příslušnými soudy druhého státu má navrhopatel a, navrhuji-li strany postoupení rozepře souhlasně, strana žalovaná.

Článek 4.

Rozepře státu.

(1) Je-li stranou v rozepři jeden ze smluvních států a vstupuje-li vzhledem k spornému nároku jeden stát na místo druhého, vstoupí tento stát v tomto rozsahu i do rozepře. Totéž platí obdobně, jestliže dojde k tomuto nástupnictví mezi jedním ze smluvních států anebo některou zemí nebo některou jinou právnickou osobou veřejného práva jednoho ze smluvních států s jedné strany a mezi některou zemí nebo některou právnickou osobností veřejného práva druhého státu se strany druhé.

(2) Je-li žalovanou stranou jeden ze smluvních států nebo některá země nebo některá jiná právnická osoba veřejného práva smluvních států a není-li dán výlučný soud podle §§ 81, 82 a 83 jurisdikční normy, budiž právní rozepře postoupena věcně příslušnému soudu téže stolice, v jehož obvodu má svůj obecný soud stát, země nebo právnická osoba, pro které bude v právní rozepři pokračováno. Ustanovení článku 3, odst. 3 tu neplatí.

(3) Opačná ustanovení jiných mezistátních smluv nejsou dotčena.

Článek 5.

Příslušnost v opravném řízení nebo v první stolici po postoupení rozepře.

(1) Pro jednání a rozhodnutí o opravném prostředku jest příslušný soud, který jest nad-

bracht wäre, so ist der Rechtsstreit auf Antrag auch nur einer Partei an dieses Gericht zu überweisen. Bei Widerspruch des Klägers ist die Überweisung abzulehnen, wenn bei Einbringung der Klage oder des Antrags die Zuständigkeit des mit der Sache befaßten Gerichts nach den §§ 87, 87a, 90, 97 und 98 der Jurisdiktionsnorm gegeben war oder gegeben gewesen wäre, falls der Beklagte damals seinen Wohnsitz außerhalb des Gerichtsprengels gehabt hätte.

(4) Unter mehreren zuständigen Gerichten des anderen Staates hat der Antragsteller und, wenn die Parteien übereinstimmend die Überweisung beantragen, der Beklagte die Wahl.

Artikel 4.

Rechtsstreitigkeiten des Fiskus.

(1) Ist einer der vertragschließenden Staaten Partei und tritt in Ansehung des in Streit befangenen Anspruchs ein Staat an die Stelle des anderen, so tritt dieser Staat insoweit auch in den Rechtsstreit ein. Dies gilt sinngemäß, wenn diese Nachfolge zwischen einem der vertragschließenden Staaten oder einem Land oder einer anderen juristischen Person des öffentlichen Rechts eines der vertragschließenden Staaten einerseits und einem Land oder einer juristischen Person des öffentlichen Rechts des anderen Staates andererseits eintritt.

(2) Ist einer der vertragschließenden Staaten oder ein Land oder eine andere juristische Person des öffentlichen Rechts der vertragschließenden Staaten Beklagter und ist ein ausschließlicher Gerichtsstand nach den §§ 81, 82 und 83 der Jurisdiktionsnorm nicht begründet, so ist der Rechtsstreit an das sachlich zuständige Gericht gleicher Instanz zu überweisen, in dessen Sprengel der Staat, das Land oder die juristische Person, für die der Rechtsstreit weitergeführt wird, den allgemeinen Gerichtsstand hat. Artikel 3, Absatz 3, findet keine Anwendung.

(3) Entgegenstehende Bestimmungen anderer zwischenstaatlicher Verträge bleiben unberührt.

Artikel 5.

Zuständigkeit in der Rechtsmittelinstantz oder in der ersten Instanz nach der Überweisung.

(1) Für die Verhandlung und Entscheidung über ein Rechtsmittel ist das Gericht zu-

řízení soudu, u něhož se pokračuje v právní rozepři podle ustanovení článků 1 až 4 nebo je-li byla právní rozepře podle těchto ustanovení postoupena.

(2) Byla-li právní rozepře postoupena soudem druhé nebo třetí stolice, jest pro další řízení jako soud první stolice příslušný onen soud, podle něhož se řídí příslušnost opravné stolice, která nyní věc projednává, nebo, není-li takového soudu, soud v obvodu opravné stolice, který tato označí.

Článek 6.

Obnova řízení.

Pro žalobu pro zmatečnost nebo pro žalobu o obnovu proti rozsudku česko-slovenského nebo sudetoněmeckého soudu v občanské právní rozepři, jenž nabyl právní moci již před účinností této dohody, jest příslušný soud, který při obdobném užití článku 1 až 5 této dohody nastupuje na místo soudu označeného v § 532 civilního řádu soudního z 1. srpna 1895. Strana, která zamýšlí podati žalobu pro zmatečnost nebo žalobu o obnovu, nechť za tím účelem před podáním žaloby navrhne, aby právní rozepře byla postoupena soudem, který jest podle těchto předpisů příslušný.

Článek 7.

Řízení upomínací.

Pro řízení upomínací platí obdobně články 1 až 6.

Článek 8.

Řízení exekuční.

(1) V exekucích, při nichž jsou obdobně splněny podmínky uvedené v článku 1, bude pokračovati, pokud se vztahují na nemovitosti, soud toho státu, na jehož území nemovitost jest. Ve všech jiných exekucích, u nichž jsou obdobně splněny podmínky článku 1, bude pokračovati soud, v jehož obvodu navrhovaný exekuční úkon byl nebo má býti vykonán.

(2) Pokud podle odstavce 1 má v exekuci pokračovati soud jiného státu, než byl dosavadní exekuční soud, má tento soud řízení

ständig, das dem Gericht übergeordnet ist, bei dem der Rechtsstreit nach den Bestimmungen der Artikel 1 bis 4 weitergeführt wird oder an das er nach diesen Bestimmungen überwiesen ist.

(2) Ist der Rechtsstreit an ein Gericht der zweiten oder dritten Instanz überwiesen, so ist für das weitere Verfahren als Gericht erster Instanz das Gericht zuständig, von dem die Zuständigkeit des nunmehr mit der Sache befaßten Rechtsmittelgerichts abgeleitet wird, oder wenn ein solches Gericht nicht vorhanden ist, ein von dem Rechtsmittelgericht zu bezeichnendes Gericht seines Sprengels.

Artikel 6.

Wiederaufnahme des Verfahrens.

Für die Nichtigkeits- oder Wiederaufnahmsklage gegen das Urteil eines sudeten-deutschen oder tschecho-slowakischen Gerichts in einem bürgerlichen Rechtsstreit, das bereits vor dem Inkrafttreten dieses Abkommens rechtskräftig geworden ist, ist das Gericht zuständig, das bei sinngemäßer Anwendung der Artikel 1 bis 5 dieses Abkommens an die Stelle des im § 532 der Zivilprozeßordnung vom 1. August 1895 bezeichneten Gerichts tritt. Die Partei, welche die Erhebung der Nichtigkeits- oder Wiederaufnahmsklage beabsichtigt, hat zu diesem Zweck vor der Erhebung der Klage die Überweisung des Rechtsstreits an das hiernach zuständige Gericht zu beantragen.

Artikel 7.

Mahnsachen.

Für Mahnsachen gelten die Artikel 1 bis 6 sinngemäß.

Artikel 8.

Exekutionsverfahren.

(1) Exekutionen, auf welche die im Artikel 1 erwähnten Voraussetzungen sinngemäß zutreffen, werden, soweit sie auf Grundstücke Bezug haben, von dem Gericht des Staates weitergeführt, in dessen Gebiet das Grundstück liegt. Alle anderen Exekutionen, auf welche die im Artikel 1 erwähnten Voraussetzungen sinngemäß zutreffen, werden von dem Gericht weitergeführt, in dessen Sprengel die beantragte Exekutionshandlung vollzogen wurde oder vollzogen werden soll.

(2) Soweit nach Absatz 1 die Exekution von einem Gericht weiterzuführen ist, das einem anderen Staat angehört als das bis-

odevzdati z moci úřední soudu, který jest nyní příslušný.

(3) Tato ustanovení platí obdobně pro exekuce zajišťovací a pro prozatímní opatření.

Článek 9.

Řízení konkursní a vyrovnací.

(1) V konkursním a vyrovnacím řízení, u nichž jsou obdobně splněny podmínky uvedené v článku 1, bude pokračovati soud, u kterého je řízení zahájeno, nebo, byl-li tento soud zrušen, věcně příslušný soud téže stolice, k jehož obvodu patří úřední sídlo dosavadního konkursního nebo vyrovnacího soudu. Jestliže by byl příslušný toliko soud druhého státu, kdyby návrh na prohlášení konkursu nebo na zahájení vyrovnacího řízení byl podán v době, kdy tato dohoda nabude účinnosti, budiž věc postoupena tomuto soudu.

(2) Právní účinky konkursního a vyrovnacího řízení, které bylo zahájeno do 10. října 1938 včetně, nejsou dotčeny přechodem soudnictví.

Článek 10.

Řízení o postoupení rozepře.

(1) Návrh na postoupení rozepře budiž učiněn ústně nebo písemně u soudu, který věc projednává, a v případě článku 6 u soudu, který rozhodl právní rozepři v první stolici. V druhé a třetí stolici může býti návrh podán také i pro ten případ, že by věc byla vrácena nižší stolici; v tomto případě budiž věc vrácena soudu druhého státu příslušnému podle článku 3.

(2) Návrh je nepřipustný, jestliže po účinnosti této dohody bylo ústně jednáno nebo bylo-li vydáno rozhodnutí, jímž se končí řízení v některé stolici, aniž strany návrh podaly. Postoupení rozepře, které bylo navrženo, aby mohl býti podán opravný prostředek nebo žaloba pro zmatečnost nebo žaloba o obnovu, nemůže býti odepřeno z toho důvodu, že opravný prostředek nebo žaloba jsou opožděny nebo z jiného důvodu nepřipustny.

(3) O postoupení rozepře lze rozhodnouti bez ústního jednání. Před rozhodnutím budiž

herige Exekutionsgericht, hat dieses das Verfahren von Amts wegen an das nunmehr zuständige Gericht abzugeben.

(3) Diese Bestimmungen gelten für Exekutionen zur Sicherstellung und für einstweilige Verfügungen sinngemäß.

Artikel 9.

Konkurs- und Ausgleichsverfahren.

(1) Konkurs- und Ausgleichsverfahren, auf welche die im Artikel 1 erwähnten Voraussetzungen sinngemäß zutreffen, werden von dem Gericht weitergeführt, bei dem sie anhängig sind, oder, falls dieses Gericht fortgefallen ist, von dem sachlich zuständigen Gericht gleicher Instanz, zu dessen Sprengel der Amtssitz des bisherigen Konkursgerichts gehört. Würde allein ein Gericht des anderen Staates zuständig sein, wenn der Eröffnungsantrag zur Zeit des Inkrafttretens dieses Abkommens gestellt wäre, so ist das Verfahren an dieses Gericht zu überweisen.

(2) Die Rechtswirkungen eines bis zum 10. Oktober 1938 einschließlich eröffneten Konkurs- oder Ausgleichsverfahrens werden durch den Übergang der Rechtspflege nicht berührt.

Artikel 10.

Überweisungsverfahren.

(1) Der Antrag auf Überweisung ist mündlich oder schriftlich bei dem mit der Sache befaßten Gericht, im Falle des Artikels 6 bei dem Gericht, das in dem Rechtsstreit in erster Instanz entschieden hat, zu stellen. In der zweiten und dritten Instanz kann der Antrag auch vorsorglich für den Fall der Zurückverweisung an die Vorinstanz gestellt werden; in diesem Fall ist die Zurückverweisung an das nach Artikel 3 zuständige Gericht des anderen Staates auszusprechen.

(2) Der Antrag wird unzulässig, wenn nach dem Inkrafttreten dieses Abkommens, ohne daß die Parteien den Antrag gestellt haben, mündlich verhandelt worden oder eine die Instanz beendigende Entscheidung ergangen ist. Die zwecks Einlegung eines Rechtsmittels oder zwecks Erhebung der Nichtigkeits- oder der Wiederaufnahmsklage beantragte Überweisung darf nicht deshalb abgelehnt werden, weil das Rechtsmittel oder die Klage verspätet oder aus einem anderen Grunde unzulässig sei.

(3) Über die Überweisung kann ohne mündliche Verhandlung entschieden werden. Vor

dána stranám příležitost, aby se vyjádřily. Rozhodnutí se stane usnesením.

(4) Rozhodnutí, kterým se rozepře postupuje, nemůže býti vzato v odpor. Prohlášením takového rozhodnutí nebo jeho doručením přechází rozepře na soud, který jest v rozhodnutí označen, a to v tom stavu, ve kterém rozepře jest v době postoupení. Rozhodnutí jest pro tento soud závazné bez újmy jeho vnitrostátní příslušnosti.

(5) V řízení o postoupení rozepře mohou se strany dáti zastupovati kterýmkoliv československým nebo německým právním zastupcem.

(6) Za projednání a rozhodnutí o postoupení právní rozepře se nevybírají poplatky, kolky ani jiné dávky. To neplatí pro řízení v rekursní stolici, byl-li rekurs proti usnesení, jímž bylo zamítnuto postoupení rozepře, odmítnut jako nepřipustný anebo byl-li zamítnut.

Článek 11.

Stavení lhůt.

Byl-li podán v některé právní rozepři návrh, aby věc byla postoupena soudu druhého státu, staví se lhůty v tomto řízení až do pravomocného rozhodnutí o návrhu.

Článek 12.

Přerušení zahájeného řízení.

(1) Právní rozepře, na něž se vztahuje tato dohoda a které podle článku 2, článku 3, odstavce 3 a článku 4, 7 až 9 mají nebo mohou býti postoupeny jinému soudu, se přerušují dnem 1. října 1938 až do uplynutí třicátého dne poté, kdy tato dohoda nabude účinnosti. V případě článku 3, odstavce 3 přerušení řízení se skončí již před uplynutím této doby, jestliže strany výslovně prohlásí, že postoupení rozepře nenavrhnou. Má-li býti návrh na postoupení rozepře zamítnut pro odpor žalobcův (článek 3, odstavec 3, věta 2), platí totéž, jestliže žalobce prohlásí, že postoupení rozepře bude odporovati.

(2) Postoupení právní rozepře podle ustanovení této dohody není dotčeno tím, že řízení je přerušeno.

der Entscheidung ist den Parteien Gelegenheit zur Äußerung zu geben. Die Entscheidung ergeht durch Beschluß.

(4) Eine Anfechtung der die Überweisung anordnenden Entscheidung findet nicht statt. Mit der Verkündigung oder Zustellung der Entscheidung geht der Rechtsstreit auf das in ihr bezeichnete Gericht in dem Stande über, in dem er sich zur Zeit der Überweisung befindet. Die Entscheidung ist für dieses Gericht vorbehaltlich seiner innerstaatlichen Zuständigkeit bindend.

(5) Im Verfahren über die Überweisung können sich die Parteien durch jeden deutschen oder tschecho-slowakischen Rechtsanwalt vertreten lassen.

(6) Für die Verhandlung und Entscheidung über die Überweisung des Rechtsstreits werden Gebühren, Stempel oder sonstige Abgaben nicht erhoben. Dies gilt nicht für das Verfahren in der Rekursinstanz, wenn der Rekurs gegen den die Überweisung ablehnenden Beschluß als unzulässig zurückgewiesen oder abgewiesen wird.

Artikel 11.

Hemmung von Fristen.

Wird in einem Rechtsstreit der Antrag auf Überweisung des Verfahrens an ein Gericht des anderen Staates gestellt, so werden die in dem Verfahren laufenden Fristen bis zur rechtskräftigen Entscheidung über den Antrag gehemmt.

Artikel 12.

Unterbrechung anhängiger Verfahren.

(1) Die von diesem Abkommen betroffenen Rechtsstreitigkeiten, die nach Artikel 2, Artikel 3, Absatz 3, Artikel 4, Artikel 7 bis 9 an ein anderes Gericht zu überweisen sind oder überwiesen werden können, gelten mit dem 1. Oktober 1938 bis zum Ablauf des dreißigsten Tages nach dem Inkrafttreten dieses Abkommens als unterbrochen. Im Falle des Artikels 3, Absatz 3, gilt die Unterbrechung schon vor diesem Zeitpunkt als beendet, wenn die Parteien ausdrücklich erklärt haben, daß sie die Überweisung nicht beantragen werden. Ist die Überweisung bei Widerspruch des Klägers abzulehnen (Artikel 3, Absatz 3, Satz 2), so gilt das gleiche, wenn der Kläger erklärt hat, daß er der Überweisung widersprechen werde.

(2) Durch die Unterbrechung wird die Überweisung des Rechtsstreits nach den Bestimmungen dieses Abkommens nicht berührt.

*Druhý oddíl.***Řízení nesporné.****Článek 13.****Zahájená řízení.**

(1) Ve věcech nesporného řízení, které byly zahájeny do 10. října 1938 včetně u soudu v Česko-Slovensku nebo v sudetoněmeckém území a jež v této době nebyly ještě pravomocně vyřízeny (převáděné věci), bude pokračovati soud, u něhož věc byla zahájena. Byl-li tento soud zrušen, nastoupí na jeho místo věcně příslušný soud stejné stolice, k jehož obvodu náleží úřední sídlo zrušeného soudu.

(2) Soud však věc postoupí věcně příslušnému soudu stejné stolice druhého státu, byl-li by tento příslušný k jejímu vyřízení, kdyby věc byla bývala zahájena teprve v době, kdy tato dohoda nabude účinnosti. Při tom jest pro řízení o žádosti za rozloučení manželství na základě předchozího řízení o rozvodu (§ 20, odst. 2 zákona z 22. května 1919, kterým se mění ustanovení občanského práva o obřadnostech smlouvy manželské, o rozluce a o překážkách manželství) místně příslušný sborový soud, který při obdobném užití článků 1 a 2 této dohody by nastoupil na místo sborového soudu, jenž rozhodl v první stolici ve sporu o rozvod. Je-li v době, kdy tato dohoda nabude účinnosti, příslušný jak česko-slovenský, tak i německý soud, bude věc postoupena jen tehdy, jestliže osoba, podle které se řídí soudní příslušnost, jest v této době příslušníkem druhého státu, anebo jestliže některý z účastníků navrhne postoupení a všichni ostatní účastníci s tím souhlasí; článek 11 platí tu přiměřeně.

(3) Ustanovení článku 10, odst. 3 až 6 platí přiměřeně.

(4) Zároveň s postoupením věci bud'ťež odevzdány majetkové hodnoty, které k ní patří a jsou v soudní úschově.

(5) Ustanovení článku 5 platí přiměřeně.

Článek 14.**Řízení skončená.**

Má-li býti v nesporné věci, která dne

*Zweiter Abschnitt.***Verfahren außer Streitsachen.****Artikel 13.****Anhängige Verfahren.**

(1) Verfahren außer Streitsachen, die bis zum 10. Oktober 1938 einschließlich in den sudetendeutschen Gebieten oder in der Tschecho-Slowakei gerichtlich anhängig waren und zu diesem Zeitpunkt noch nicht rechtskräftig erledigt sind (Überleitungssachen), werden von dem Gericht weitergeführt, bei dem sie anhängig sind. Ist dieses Gericht fortgefallen, so tritt an seine Stelle das sachlich zuständige Gericht gleicher Instanz, zu dessen Sprengel der Amtssitz des fortgefallenen Gerichts gehört.

(2) Das Gericht hat jedoch die Sache an das sachlich zuständige Gericht gleicher Instanz des anderen Staates zu überweisen, falls dieses sie zu erledigen hätte, wenn sie erst zur Zeit des Inkrafttretens dieses Abkommens anhängig geworden wäre. Dabei ist für Verfahren über Gesuche um Trennung einer Ehe nach vorangegangenem Scheidungsverfahren (§ 20, Absatz 2, des Gesetzes vom 22. Mai 1919, betreffend Abänderungen der Bestimmungen des bürgerlichen Rechtes über die Förmlichkeiten des Ehevertrages, die Ehetrennung und die Ehehindernisse) der Gerichtshof örtlich zuständig, der bei sinnge-mäßer Anwendung der Artikel 1 und 2 dieses Abkommens an die Stelle des Gerichtshofes treten würde, der in erster Instanz im Scheidungsprozeß entschieden hat. Ist zur Zeit des Inkrafttretens dieses Abkommens sowohl ein deutsches als auch ein tschecho-slowakisches Gericht zuständig, so wird die Sache nur dann überwiesen, wenn die Person, die für den Gerichtsstand maßgebend ist, dem anderen Staat zu dieser Zeit angehört oder wenn einer der Beteiligten die Überweisung beantragt und sämtliche übrigen Beteiligten ihr zustimmen; Artikel 11 gilt entsprechend.

(3) Die Bestimmungen des Artikels 10, Absatz 3 bis 6, sind entsprechend anzuwenden.

(4) Zugleich mit der Überweisung einer Sache sind die dazu gehörigen Vermögensstücke, die sich in gerichtlicher Verwahrung befinden, abzugeben.

(5) Die Bestimmungen des Artikels 5 sind entsprechend anzuwenden.

Artikel 14.**Erledigte Verfahren.**

Soll in einem am 10. Oktober 1938 rechts-

10. října 1938 byla pravomocně skončena, podán návrh na obnovu řízení nebo mimořádný rekurs, budiž věc považována za věc převáděnou (článek 13). Účastník, který chce podat návrh na obnovu řízení nebo mimořádný rekurs, nechť napřed učiní návrh, aby bylo rozhodnuto o postoupení věci soudu příslušnému podle článku 13.

Článek 15.

Věci knihovní.

(1) Je-li u knihovního soudu pozemková kniha, která se vztahuje na nemovitosti, jež jsou na území druhého státu, nechť ji soud odevzdá příslušnému knihovnímu soudu druhého státu. Řízení, které o tom platí, jest upraveno v příloze. Doba odevzdání pozemkové knihy budiž veřejně vyhlášena.

(2) To platí přiměřeně o knihách železničních a horních, jakož i o zemských deskách.

Článek 16.

Rejstříky.

(1) Soudní rejstříky povede dále soud, který je dosud vedl, anebo, byl-li tento soud zrušen, ten česko-slovenský nebo německý soud, k jehož obvodu náleží úřední sídlo zrušeného soudu.

(2) Pokud by však podle poměrů rozhodných v době, kdy tato dohoda nabude účinnosti, byl k vedení rejstříků příslušný soud druhého státu, buďtež tomuto soudu odevzdány ověřené výpisy z rejstříku a z knihy příloh. Dohodě mezi česko-slovenskou a německou justiční správou se vyhrazuje určení, pokud v jednotlivých případech má být místo toho odevzdán rejstřík sám nebo kniha příloh a podrženy ověřené výpisy.

(3) Doba odevzdání budiž veřejně vyhlášena.

(4) Odevzdání se stane podle dohody obou justičních správ.

Článek 17.

Uložení pořizení pro případ smrti.

(1) Závěti, dovětky a dědické smlouvy

kräftig erledigten Verfahren außer Streit-sachen ein Antrag auf Wiederaufnahme des Verfahrens gestellt oder der außerordentliche Rekurs eingelegt werden, so gilt die Sache als Überleitungssache (Artikel 13). Der Beteiligte, der die Wiederaufnahme beantragen oder den außerordentlichen Rekurs einlegen will, hat zuvor die Entscheidung über die Überweisung an das nach Artikel 13 zuständige Gericht zu beantragen.

Artikel 15.

Grundbuchsachen.

(1) Soweit ein Grundbuchsgericht ein Grundbuch in Besitz hat, das sich auf Grundstücke bezieht, die im Gebiet des anderen Staates liegen, hat es das Grundbuch an das zuständige Grundbuchsgericht des anderen Staates abzugeben. Das hierbei zu beobachtende Verfahren ergibt sich aus der Anlage. Der Zeitpunkt der Abgabe ist öffentlich bekanntzumachen.

(2) Entsprechendes gilt für Eisenbahn- und Bergbücher sowie für die Landtafeln.

Artikel 16.

Registersachen.

(1) Gerichtliche Register werden von dem Gericht fortgeführt, das bisher das Register geführt hat, oder, falls dieses Gericht fortgefallen ist, von dem deutschen oder tschechoslowakischen Gericht, zu dessen Sprengel der Amtssitz des fortgefallenen Gerichts gehört.

(2) Soweit jedoch nach den zur Zeit des Inkrafttretens dieses Abkommens maßgebenden Verhältnissen ein Gericht des anderen Staates zur Führung des Registers zuständig sein würde, sind diesem Gericht beglaubigte Auszüge aus dem Register und dem Beilagenbuch zu übergeben. Inwieweit statt dessen in einzelnen Fällen das Register selbst oder das Beilagenbuch unter Zurückbehaltung beglaubigter Auszüge abzugeben ist, bleibt der Vereinbarung zwischen der deutschen und der tschecho-slowakischen Justizverwaltung vorbehalten.

(3) Der Zeitpunkt der Abgabe ist öffentlich bekanntzumachen.

(4) Die Übergabe geschieht nach Vereinbarung der beiderseitigen Justizverwaltungen.

Artikel 17.

Hinterlegung von Verfügungen von Todes wegen.

(1) Testamente, Kodizille und Erbverträge

zůstanou v úschově u soudu nebo u notáře, u nichž jsou uloženy, nebo, byl-li tento soud zrušen, u toho česko-slovenského nebo německého soudu, k jehož obvodu náleží úřední sídlo zrušeného soudu.

(2) Do 31. prosince 1943 včetně může však česko-slovenský pořizovatel žádati, aby věc byla odevzdána česko-slovenskému soudu nebo česko-slovenskému notáři, a německý pořizovatel, aby věc byla odevzdána německému soudu nebo notáři v sudetoněmeckém území nebo v zemi Rakouské.

Článek 18.

Uschování listin.

(1) Soudní a notářské listiny zůstanou v úschově u soudu nebo u notáře, u nichž jsou. Byl-li soud zrušen, budou uschovány u česko-slovenského nebo německého soudu, k jehož obvodu náleží úřední sídlo zrušeného soudu.

(2) Totéž platí o notářských písemnostech (prvopisech, rejstřících atd.) uschovaných u soudu. Je-li však dřívější úřední sídlo notářovo na území druhého státu, budtež písemnosti odevzdány soudu druhého státu, k jehož obvodu náleží bývalé úřední sídlo notářovo.

Článek 19.

Vydávání vyhotovení a opisů.

Vyhotovení, ověřené opisy a výpisy ze soudních a notářských listin, dále soudních usnesení a opatření, která byla vydána při projednávání pozůstalosti nebo v jiných nesporných věcech, jakož i závětí, dovětků a dědických smluv, mohou býti požadovány podle dosud platného práva na tom soudu nebo notáři, u nichž jsou prvopisy. To platí přiměřeně o vydávání vysvědčení jakéhokoliv druhu.

Článek 20.

Řízení ve věcech svěřenských.

Úprava zahájených řízení, která se vztahují na zrušená svěření nebo na svěření

bleiben bei dem Gericht oder dem Notar in Verwahrung, bei dem sie hinterlegt sind oder, falls dieses Gericht fortgefallen ist, bei dem deutschen oder tschecho-slowakischen Gericht, zu dessen Sprengel der Amtssitz des fortgefallenen Gerichts gehört.

(2) Bis zum 31. Dezember 1943 einschließlich kann jedoch der deutsche Erblasser die Abgabe an ein deutsches Gericht oder an einen Notar in den sudetendeutschen Gebieten oder im Lande Österreich, der tschecho-slowakische Erblasser die Abgabe an ein tschecho-slowakisches Gericht oder an einen tschecho-slowakischen Notar verlangen.

Artikel 18.

Verwahrung von Urkunden.

(1) Gerichtliche oder notariische Urkunden bleiben bei dem Gericht oder dem Notar verwahrt, bei dem sie sich befinden. Ist das Gericht fortgefallen, so werden sie von dem deutschen oder tschecho-slowakischen Gericht verwahrt, zu dessen Sprengel der Amtssitz des fortgefallenen Gerichts gehört.

(2) Das gleiche gilt für die von dem Gericht verwahrten Notariatspapiere (Urschriften, Register usw.). Liegt jedoch der frühere Amtssitz des Notars im Gebiet des anderen Staates, so sind die Papiere an das Gericht des anderen Staates abzugeben, zu dessen Sprengel der frühere Amtssitz des Notars gehört.

Artikel 19.

Erteilung von Ausfertigungen und Abschriften.

Ausfertigungen, beglaubigte Abschriften und Auszüge von gerichtlichen und notariischen Urkunden, ferner von gerichtlichen Beschlüssen und Verfügungen, die im Verlassenschaftsabhandlungsverfahren oder in sonstigen Angelegenheiten des Außerstreitverfahrens ergangen sind, sowie von Testamenten, Kodizillen und Erbverträgen können unter Anwendung des bisher geltenden Rechts bei dem Gericht oder dem Notar verlangt werden, welche die Urschrift innehaben. Entsprechendes gilt für die Ausstellung von Zeugnissen jeder Art.

Artikel 20.

Fideikommißrechtliche Verfahren.

Die Regelung anhängiger Verfahren, die aufgehobene Fideikomnisse oder hiermit zu-

ská nástupnictví s tím souvisící, se vy-
hrazuje.

Třetí oddíl.

**Uznání rozsudků a jiných exekučních titulů
v občanských právních rozepřích a v řízení
nesporném.**

Článek 21.

(1) Exekuční tituly, které vznikly v řízení před soudy v Česko-Slovensku nebo v sudetoněmeckém území a nabyly právní moci do 10. října 1938 včetně, jakož i před tímto dnem tam zřízené vykonatelné notářské spisy budou v Česko-Slovensku a na sudetoněmeckém území vzájemně uznávány a vykonávány. Totéž platí o výrocích rozhodců a rozhodcích soudů, které v Česko-Slovensku nebo na sudetoněmeckém území byly vydány a které po 10. říjnu 1938 nemohly býti vzaty v odpor před vyšší rozhodčí stolicí, jakož i o smírech, které tam až do 10. října 1938 včetně byly sjednány před rozhodci nebo rozhodčími soudy. Má-li se exekuce vykonati na území druhého státu, musí býti v tomto státě také povolena. Příslušnost k povolení exekuce se řídí v tomto případě podle § 82 exekučního řádu. Jinak platí předpisy exekučního řádu o vykonání tuzemských titulů.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí s výhradou § 81, č. 4 exekučního řádu obdobně pro ty exekuční tituly, které v soudním řízení, o němž jedná první a druhý oddíl, se staly pravomocnými poté, kdy tato dohoda nabude účinnosti.

(3) Pro exekuční tituly, spočívající výlučně na sudišti podle majetku (§ 99 jurisdikční normy) a pro rozsudky o osobním stavu stran, které buď byly vydány po 10. říjnu 1938 nebo nejsou uznávány v Německé říši mimo sudetoněmecké území, platí dále předpisy §§ 79 a násl. exekučního řádu.

Článek 22.

Článek 21 neplatí o takových exekučních

sammenhängende fideikommissarische Substitutionen betreffen, bleibt vorbehalten.

Dritter Abschnitt.

Anerkennung von Urteilen und anderen Exekutionstiteln in bürgerlichen Rechtsstreitigkeiten und Verfahren außer Streitsachen.

Artikel 21.

(1) In einem gerichtlichen Verfahren in den sudetendeutschen Gebieten oder in der Tschecho-Slowakei entstandene Exekutionstitel, die bis zum 10. Oktober 1938 einschließlich rechtskräftig geworden sind, sowie die daselbst bis zu diesem Zeitpunkt errichteten vollstreckbaren Notariatsakte werden in den sudetendeutschen Gebieten und in der Tschecho-Slowakei gegenseitig anerkannt und vollstreckt. Das gleiche gilt für Sprüche von Schiedsrichtern und Schiedsgerichten, die in den sudetendeutschen Gebieten oder in der Tschecho-Slowakei ergangen sind und die nach dem 10. Oktober 1938 der Anfechtung vor einer höheren schiedsgerichtlichen Instanz nicht mehr unterlagen, sowie daselbst bis zum 10. Oktober 1938 einschließlich vor Schiedsrichtern oder Schiedsgerichten abgeschlossene Vergleiche. Soll die Exekution in dem Gebiet des anderen Staates durchgeführt werden, so muß sie auch in diesem Staat bewilligt werden. In diesem Fall bestimmt sich die Zuständigkeit zur Bewilligung der Exekution nach § 82 der Exekutionsordnung. Im übrigen gelten die Vorschriften der Exekutionsordnung über die Vollstreckung inländischer Titel.

(2) Die Bestimmung des Absatzes 1 gilt vorbehaltlich des § 81, Ziffer 4, der Exekutionsordnung sinngemäß für solche Exekutionstitel, die in einem gerichtlichen Verfahren der im Ersten und Zweiten Abschnitt bezeichneten Art nach dem Inkrafttreten dieses Abkommens rechtskräftig geworden sind.

(3) Für Exekutionstitel, die ausschließlich im Gerichtsstand des Vermögens (§ 99 der Jurisdiktionsnorm) ergangen sind, und für solche den Personenstand der Parteien betreffende Urteile, die entweder nach dem 10. Oktober 1938 erlassen sind oder die im Deutschen Reich außerhalb der sudetendeutschen Gebiete nicht anerkannt werden,wendet es bei den Vorschriften der §§ 79 ff. der Exekutionsordnung.

Artikel 22.

Artikel 21 gilt nicht für solche Exekutions-

titulech, které směřují proti jednomu ze smluvních států nebo proti některé zemi nebo některé jiné právnické osobě veřejného práva jednoho ze smluvních států.

Čtvrtý oddíl.

Trestní věci.

Článek 23.

Zahájená řízení.

(1) V trestním řízení, které bylo zahájeno 10. října 1938 u soudu v Česko-Slovensku nebo na sudetoněmeckém území a jež v době, kdy tato dohoda nabude účinnosti, není pravomocně skončeno, bude pokračovati soud, u něhož jest věc zahájena.

(2) Byl-li tento soud zrušen, nastoupí na jeho místo věcně příslušný soud téže stolice, k jehož obvodu náleží úřední sídlo zrušeného soudu.

Článek 24.

V ý j i m k y.

(1) Týká-li se trestní řízení zahájené v jednom státě státního příslušníka druhého státu, budiž pokračování v řízení přenecháno druhému státu,

a) je-li obviněný na území podrobeném výsosti druhého státu, nebo

b) má-li obviněný bydliště na území podrobeném výsosti druhého státu, nebo

c) je-li místo spáchaného činu na území podrobeném výsosti druhého státu.

(2) Týká-li se trestní řízení zahájené v jednom státě jak příslušníka druhého státu, tak jiných osob a jsou-li splněny podmínky odstavce 1, budiž řízení, pokud jde o příslušníka druhého státu, vyloučeno a postupováno podle odstavce 1.

(3) Dožádání o pokračování v trestním řízení buďtež podávána v přímém styku mezi příslušným česko-slovenským vrchním prokurátorem a generálním státním zástupcem v Litoměřicích. K dožádání buďtež připojeny trestní spisy a příslušné spisy policejní. Na žádost buďtež dány bez prodlení k dispozici doličné věci, které patří k řízení, a případné jistoty, které obviněný složil.

titel, die sich gegen einen der vertragschließenden Staaten oder ein Land oder eine andere juristische Person des öffentlichen Rechts eines der vertragschließenden Staaten richten.

Vierter Abschnitt.

Strafsachen.

Artikel 23.

Anhängige Verfahren.

(1) Strafverfahren, die am 10. Oktober 1938 in den sudetendeutschen Gebieten oder in der Tschecho-Slowakei gerichtlich anhängig waren und zur Zeit des Inkrafttretens dieses Abkommens noch nicht rechtskräftig erledigt sind, werden von dem Gericht weitergeführt, bei dem sie anhängig sind.

(2) Ist das Gericht fortgefallen, so tritt an seine Stelle das sachlich zuständige Gericht gleicher Instanz, zu dessen Sprengel der Amtssitz des fortgefallenen Gerichts gehört.

Artikel 24.

Ausnahmen.

(1) Richtet sich ein in einem Staat anhängiges Strafverfahren gegen einen Staatsangehörigen des anderen Staates, so ist die Weiterführung des Verfahrens dem anderen Staat zu überlassen,

a) wenn der Beschuldigte sich im Hoheitsbereich des anderen Staates befindet, oder

b) wenn der Beschuldigte seinen Wohnsitz im Hoheitsbereich des anderen Staates hat, oder

c) wenn der Tatort im Hoheitsbereich des anderen Staates liegt.

(2) Richtet sich ein in einem Staat anhängiges Strafverfahren sowohl gegen einen Staatsangehörigen des anderen Staates wie gegen sonstige Personen und liegen die Voraussetzungen des Absatzes 1 vor, soweit es sich um den Staatsangehörigen des anderen Staates handelt, so ist das Verfahren zu teilen und nach Absatz 1 zu verfahren.

(3) Ersuchen um Weiterführung des Strafverfahrens werden im unmittelbaren Verkehr zwischen dem Generalstaatsanwalt in Leitmeritz und dem zuständigen tschecho-slowakischen Oberstaatsanwalt gestellt. Dem Ersuchen sind die Straftaten und die zugehörigen Polizeiakten beizufügen. Auf Anfordern sind auch die zur Sache gehörigen Beweisstücke und etwaige von dem Beschuldigten geleistete Sicherheiten unverzüglich zur Verfügung zu stellen.

(4) O výsledku trestního řízení budiž dožadující stát zpraven.

(5) Pravomocná rozhodnutí v trestních věcech, v kterých se na dožádání pokračuje, vylučují na území, které je podrobena výsosti druhého státu, opětné zavedení trestního řízení nebo pokračování v něm.

Článek 25.

Dodání osob ve vyšetřovací vazbě.

Každý ze smluvních států se zavazuje, že na požádání druhého státu dá mu bez prodlení k dispozici osoby, které jsou ve vyšetřovací vazbě a jsou na území, které je podrobena jeho výsosti, jestliže druhému státu přísluší trestní stíhání podle článků 23 a 24.

Článek 26.

Obnova řízení.

(1) V případech, kdy podle článku 24 bylo by přenechati druhému státu pokračování v trestním řízení, budiž mu přenecháno rozhodnutí v řízení o návrhu na obnovu řízení a nekončené řízení o obnovu.

(2) Článek 24, odstavce 2 až 4 platí přiměřeně.

Článek 27.

Výkon trestu.

(1) Odsuzující rozsudky (trestní příkazy), které byly vydány v Česko-Slovensku nebo na sudetoněmeckém území a jež byly 10. října 1938 vykonatelné, vykoná soud, který rozhodnutí vydal. To platí přiměřeně o rozhodnutí o tom, zda má býti nařízen výkon trestu podmínečně uloženého.

(2) Byl-li soud zrušen, náleží výkon trestu věcně příslušnému soudu téže stolice, k jehož obvodu náleží úřední sídlo zrušeného soudu.

Článek 28.

Výjimky.

(1) Je-li podle článku 27 soud jednoho státu příslušný, aby vykonal trest na příslušníku druhého státu, náleží výkon trestu druhému státu,

(4) Von dem Ergebnis des Strafverfahrens ist der ersuchende Staat zu unterrichten.

(5) Rechtskräftige Entscheidungen in den auf Ersuchen weitergeführten Strafverfahren schließen die erneute Einleitung oder Weiterführung des Strafverfahrens im Hoheitsbereich des anderen Staates aus.

Artikel 25.

Rückführung von Untersuchungsgefangenen.

Jeder der vertragschließenden Staaten verpflichtet sich, Untersuchungsgefangene, die sich in seinem Hoheitsbereich befinden, auf Ersuchen dem anderen Staat unverzüglich zur Verfügung zu stellen, wenn diesem die Strafverfolgung nach den Artikeln 23 oder 24 obliegt.

Artikel 26.

Wiederaufnahme des Verfahrens.

(1) In Fällen, in denen nach Artikel 24 die Weiterführung des Verfahrens dem anderen Staat zu überlassen wäre, sind Entscheidungen, die aus Anlaß eines Antrags auf Wiederaufnahme des Verfahrens zu treffen sind, und schwebende Wiederaufnahmeverfahren dem anderen Staat zu überlassen.

(2) Artikel 24, Absätze 2 bis 4, gelten entsprechend.

Artikel 27.

Strafvollstreckung.

(1) Strafurteile (Strafverfügungen), die in den sudetendeutschen Gebieten oder in der Tschecho-Slowakei ergangen sind und am 10. Oktober 1938 vollstreckbar waren, vollstreckt das Gericht, das die Entscheidung getroffen hat. Entsprechendes gilt für Entscheidungen darüber, ob die Strafvollstreckung einer bedingt auferlegten Strafe anzuordnen ist.

(2) Ist das Gericht fortgefallen, so liegt die Strafvollstreckung dem sachlich zuständigen Gericht gleicher Instanz ob, zu dessen Sprengel der Amtssitz des fortgefallenen Gerichts gehört.

Artikel 28.

Ausnahmen.

(1) Ist nach Artikel 27 ein Gericht des einen Staates für eine Vollstreckung gegen einen Staatsangehörigen des anderen Staates zuständig, so liegt die Vollstreckung dem anderen Staat ob,

a) je-li osoba odsouzená na území podrobeném výsosti druhého státu, nebo

b) má-li odsouzená osoba bydliště na území, které je podrobeno výsosti druhého státu, nebo

c) je-li místo spáchaného činu na území, které je podrobeno výsosti druhého státu.

(2) Totéž platí o rozhodnutí o tom, má-li býti nařízen výkon trestu podmíněčně uloženého.

(3) Dožádání o nařízení výkonu trestu nebo o pokračování v něm buďtež podávána v přímém styku mezi prezidentem příslušného česko-slovenského vrchního soudu a prezidentem vrchního zemského soudu v Litoměřicích; k dožádání buďte připojeny doklady potřebné pro výkon trestu.

(4) O provedení výkonu trestu budiž zpraven dožadující stát.

Článek 29.

Dodání trestanců.

Každý ze smluvních států se zavazuje, že na požádání dá bez průtahu druhému státu k dispozici trestance, kteří jsou na území podrobeném jeho výsosti, jestliže tomuto státu přísluší výkon trestu podle článků 27 a 28.

Článek 30.

Právo milosti.

Na stát, jemuž přísluší výkon trestu, přechází s výkonem trestu též právo milosti.

Článek 31.

Trestní listky.

(1) Z trestních rejstříků v Česko-Slovensku budou postupně vyloučeny trestní listky, které se vztahují na osoby, jejichž rodiště jest na území sudetoněmeckém, a budou dány k dispozici příslušnému německému trestnímu rejstříku.

(2) Z trestních rejstříků na sudetoněmeckém území budou postupně vyloučeny trestní listky, které se vztahují na osoby, jejichž rodiště jest v Česko-Slovensku, a budou odezdány příslušnému česko-slovenskému trestnímu rejstříku.

(3) O obsahu rejstříku bude na požádání bezplatně dána informace soudům a jiným veřejným úřadům druhého státu.

a) wenn der Verurteilte sich im Hoheitsbereich des anderen Staates befindet, oder

b) wenn der Verurteilte seinen Wohnsitz im Hoheitsbereich des anderen Staates hat, oder

c) wenn der Tatort im Hoheitsbereich des anderen Staates liegt.

(2) Das gleiche gilt für Entscheidungen darüber, ob die Strafvollstreckung einer be dingt auferlegten Strafe anzuordnen ist.

(3) Ersuchen um Einleitung oder Weiterführung der Strafvollstreckung werden im unmittelbaren Verkehr zwischen dem Oberlandesgerichtspräsidenten in Leitmeritz und dem zuständigen tschecho-slowakischen Obergerichtspräsidenten unter Beifügung der Vollstreckungsunterlagen gestellt.

(4) Über die Durchführung der Vollstreckung ist der ersuchende Staat zu unterrichten.

Artikel 29.

Rückführung von Strafgefangenen.

Jeder der vertragschließenden Staaten verpflichtet sich, Strafgefangene, die sich in seinem Hoheitsbereich befinden, auf Ersuchen dem anderen Staat unverzüglich zur Verfügung zu stellen, wenn diesem nach den Artikeln 27 oder 28 die Strafvollstreckung obliegt.

Artikel 30.

Gnadenrecht.

Mit der Strafvollstreckung geht auch das Gnadenrecht auf den vollstreckenden Staat über.

Artikel 31.

Strafregister.

(1) Strafkarten in den Strafregistern der sudetendeutschen Gebiete, die Personen betreffen, deren Geburtsort in der Tschecho-Slowakei liegt, werden allmählich ausgesondert und dem zuständigen tschecho-slowakischen Strafregister zur Verfügung gestellt.

(2) Strafkarten in den Strafregistern der Tschecho-Slowakei, die Personen betreffen, deren Geburtsort in den sudetendeutschen Gebieten liegt, werden allmählich ausgesondert und dem zuständigen deutschen Strafregister zur Verfügung gestellt.

(3) Über den Inhalt der Register wird gerichtlichen und anderen öffentlichen Behörden des anderen Staates auf Ersuchen kostenfreie Auskunft erteilt.

(4) Počínajíc dnem 1. ledna 1944 nastoupí na místo zvláštní úpravy uvedené v odstavci 3 všeobecná úprava o poskytování informace z trestního rejstříku, která v té době bude platiti.

Pátý oddíl.

Závěrečná ustanovení.

Článek 32.

Další vedení a přenechání spisů o právních věcech.

(1) Úřední spisy o právní věci buďtež přenechány tomu soudnímu úřadu, který podle shora uvedených ustanovení o převedení soudnictví má v této věci pokračovati nebo obnoviti řízení.

(2) Na dožádání budou dále založené spisy půjčovány k nahlédnutí, byl-li na řízení zúčastněn příslušník druhého státu.

(3) Spisy, které podle těchto ustanovení mají býti přenechány soudnímu úřadu druhého státu, buďtež, pokud není výslovně nic jiného ustanoveno, odevzdávajícím úřadem zaslány přímo tomuto úřadu. Dožádání o přenechání spisů mohou býti podávána přímo u toho úřadu, u něhož spisy jsou.

(4) Povinnosti vydati spisy není, pokud se vztahují na věci, které se týkají bezpečnosti nebo obrany státu.

(5) Česko - slovensko - německá dohoda o správních spisech z 11./14. listopadu 1938 neplatí, pokud v této dohodě jest ustanoveno něco jiného.

Článek 33.

Právní pomoc.

(1) Ve všech věcech týkajících se této dohody budou si soudní úřady obou států poskytovatí vzájemně přímo právní pomoc. To platí zejména také o poskytování ověřených opisů z pozemkových knih, rejstříků, pozemkových spisů a spisů pozůstalostních.

(2) Státní příslušníci jednoho státu nebudou dáni k dispozici druhému státu pro trestní

(4) An die Stelle der im Absatz 3 getroffenen besonderen Regelung tritt vom 1. Januar 1944 ab die dann geltende allgemeine Regelung für die Erteilung von Auskunft aus dem Strafregister.

Fünfter Abschnitt.

Schlußbestimmungen.

Artikel 32.

Fortführung und Überlassung der Akten über Rechtsangelegenheiten.

(1) Behördliche Akten über eine Rechtsangelegenheit sind der Justizbehörde zu überlassen, welche die betreffende Angelegenheit nach den obigen Überleitungsbestimmungen weiterzuführen oder wiederaufzunehmen hat.

(2) Auf Verlangen werden ferner zurückgelegte Akten zur Einsichtnahme zur Verfügung gestellt, wenn an dem Verfahren ein Staatsangehöriger des anderen Staates beteiligt war.

(3) Akten, die auf Grund dieser Bestimmungen einer Justizbehörde des anderen Staates zu überlassen sind, werden dieser Behörde, soweit nicht etwas anderes ausdrücklich bestimmt ist, von der abgebenden Behörde unmittelbar zugeleitet. Ersuchen um Überlassung von Akten können unmittelbar bei der Behörde gestellt werden, welche die Akten besitzt.

(4) Die Verpflichtung zur Herausgabe von Akten besteht nicht, soweit sich die Akten auf Angelegenheiten beziehen, welche die Sicherheit des Staates oder seine Verteidigung betreffen.

(5) Das deutsch-tschecho-slowakische Verwaltungsschriftgutabkommen vom 11./14. November 1938 findet keine Anwendung, soweit in dem vorliegenden Abkommen Bestimmungen abweichenden Inhalts getroffen sind.

Artikel 33.

Rechtshilfe.

(1) In allen sich aus diesem Abkommen ergebenden Angelegenheiten haben die Justizbehörden beider Staaten einander unmittelbar Rechtshilfe zu leisten. Das gilt insbesondere auch für die Erteilung von beglaubigten Abschriften aus Grundbüchern, Registern, Grundakten und Nachlaßakten.

(2) Die Staatsangehörigen des einen Staates werden dem anderen Staat zur Straf-

stíhání nebo pro výkon trestu. Rovněž nebude poskytována právní pomoc výkonem trestu ani předvedením svědků a znalců před úřady druhého státu.

(3) Počínajíc dnem 1. ledna 1944 nastoupí na místo úpravy o právní pomoci v trestních věcech podle odstavců 1 a 2 všeobecná ujednání o právní pomoci ve věcech trestních, která v té době budou platiti.

Článek 34.

Úřední řeč.

Ve věcech této dohody mohou býti dopisy úřadů sepsány v úřední řeči jednoho ze smluvních států.

Článek 35.

Náklady.

(1) Pokud podle ustanovení této dohody bude zahájena věc odevzdána úřadu druhého státu, hledí se k nákladům, které vznikly v řízení před odevzdávajícím úřadem, jako k části nákladů, které vzniknou před úřadem přejímajícím. Dosud zbývající úhrnné částky nákladů řízení budou vybrány příslušnými úřady státu, který věc převezme. Náklady vzniklé až do odevzdání věci nebudou hrazeny státu, který věc odevzdal. Rovněž nebudou hrazeny náklady právní pomoci podle této dohody, jakož i náklady, které vzniknou při provádění této dohody za porízení, ověření a odevzdání listin.

(2) Náklady výkonu trestu a náklady, které vzniknou dodáním osob ve vyšetřovací nebo v trestní vazbě, nebudou rovněž hrazeny.

Článek 36.

Navrácení k předešlému stavu.

Je-li třeba učiniti nějaké prohlášení na území druhého státu, aby byla zachována procesní lhůta, a nebylo-li lze bez zavinění lhůtu zachovati, nebo byl-li tam bez zavinění zmeškán rok, budiž na návrh povoleno navrácení

verfolgung oder Strafvollstreckung nicht zur Verfügung gestellt. Auch findet eine Rechtshilfe durch Strafvollstreckung sowie eine Zwangsgestellung von Zeugen und Sachverständigen vor die Behörden des anderen Staates nicht statt.

(3) An die Stelle der in den Absätzen 1 und 2 getroffenen Regelung über den Rechtshilfeverkehr in Strafsachen treten vom 1. Januar 1944 ab die dann geltenden allgemeinen Vereinbarungen über den Rechtshilfeverkehr in Strafsachen.

Artikel 34.

Sprache der Behörden.

In Angelegenheiten dieses Abkommens können die Schreiben der Behörden in der Amtssprache eines der vertragschließenden Staaten abgefaßt werden.

Artikel 35.

Kosten.

(1) Soweit nach den Bestimmungen dieses Abkommens ein anhängiges Verfahren an eine Behörde des anderen Staates abgegeben wird, werden die in dem Verfahren vor der abgebenden Behörde erwachsenen Kosten als Teil der vor der übernehmenden Behörde entstehenden Kosten behandelt. Die noch ausstehenden Gesamtkosten des Verfahrens werden von den zuständigen Behörden des übernehmenden Staates erhoben. Eine Erstattung der bis zum Übergang erwachsenen Kosten an den abgebenden Staat findet nicht statt. Ebenso werden die Kosten der in diesem Abkommen vorgesehenen Rechtshilfe, sowie die Kosten, die durch die in Ausführung dieses Abkommens erforderliche Herstellung, Beglaubigung und Übergabe von Urkunden entstehen, nicht erstattet.

(2) Kosten der Strafvollstreckung und Kosten, die durch die Rückführung von Untersuchungs- und Strafgefangenen entstehen, werden gleichfalls nicht erstattet.

Artikel 36.

Wiedereinsetzung in den vorigen Stand.

Ist zur Wahrung einer verfahrensrechtlichen Frist im Gebiet des anderen Staates eine Erklärung abzugeben und konnte die Frist ohne Verschulden nicht eingehalten werden, oder ist dort eine Tagsatzung ohne

k předešlému stavu. Lhůta pro tento návrh se končí v tomto případě nejdříve měsíc poté, kdy tato dohoda se stala účinnou.

Článek 37.

Užití dohody pro pozdější územní změny.

Ustanovení této dohody platí přiměřeně pro řízení, které v době mezi 11. říjnem a 24. listopadem 1938 včetně bylo zahájeno v obvodech krajských nebo zemských soudů, jež 24. listopadu 1938 připadly zpět k Česko-Slovensku nebo zčásti připadly k říši Německé.

Článek 38.

Výhrada dalších ustanovení o převedení soudnictví.

Česko-slovenskému ministerstvu spravedlnosti v Praze a říšskému ministerstvu spravedlnosti se vyhrazuje ujednání prováděcí ustanovení k této dohodě.

Článek 39.

Ratifikace a nabytí účinnosti.

(1) Tato dohoda bude ratifikována. Ratifikační listiny budou co možná nejdříve vyměněny v Praze.

(2) Dohoda nabude účinnosti den po výměně ratifikačních listin.

Tomu na svědomí zmocněnci tuto dohodu podepsali a opatřili svými pečeti.

Dáno v dvojím prvopisu v jazyku českém a německém.

V Berlíně dne 19. prosince 1938.

L. S. ANTONÍN KOUKAL v. r.

L. S. LEO QUASSOWSKI v. r.

L. S. GERRIT VON HAEFTEN v. r.

Verschulden versäumt worden, so ist auf Antrag die Wiedereinsetzung in den vorigen Stand zu erteilen. Die Frist zu dem Antrag endet in diesem Fall frühestens einen Monat nach dem Inkrafttreten dieses Abkommens.

Artikel 37.

Anwendung des Abkommens auf die nachträglichen Gebietsänderungen.

Die Bestimmungen dieses Abkommens gelten entsprechend für die Verfahren, die in der Zeit vom 11. Oktober bis zum 24. November 1938 einschließlich in den Land- oder Kreisgerichtsbezirken anhängig geworden sind, die am 24. November 1938 teilweise zum Deutschen Reich gefallen oder an die Tschecho-Slowakei zurückgefallen sind.

Artikel 38.

Vorbehalt weiterer Überleitungsbestimmungen.

Dem Reichsjustizministerium und dem Tschecho-Slowakischen Justizministerium in Prag bleibt es vorbehalten, Bestimmungen zur Ausführung dieses Abkommens zu vereinbaren.

Artikel 39.

Ratifikation, Inkrafttreten.

(1) Dieses Abkommen soll ratifiziert werden. Die Ratifikationsurkunden sollen sobald wie möglich in Prag ausgetauscht werden.

(2) Das Abkommen tritt am Tage nach Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten dieses Abkommen unterzeichnet und mit ihren Siegeln versehen.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und tschechischer Sprache.

Berlin, den 19. Dezember 1938.

L. S. LEO QUASSOWSKI m. p.

L. S. GERRIT VON HAEFTEN m. p.

L. S. ANTONÍN KOUKAL m. p.

Příloha k článku 15.

§ 1.

(1) Vztahují-li se všechny knihovní vložky jednoho svazku pozemkové knihy na nemovitosti, které jsou na území druhého státu, budiž tento svazek připraven pro odevzdání druhému státu.

(2) Vztahují-li se jen jednotlivé knihovní vložky jednoho svazku pozemkové knihy na nemovitosti, které jsou na území druhého státu, buďtež tyto vložky uzavřeny a jejich ověřené opisy připraveny pro vydání druhému státu. Tvoří-li listy, které takto mají být uzavřeny, většinu vložek v tomto svazku obsahujících a je-li podle okolností účelné odevzdati svazek pozemkové knihy, může v takovém případě po uzavření knihovních vložek, které se týkají nemovitostí, jež zůstanou odevzdávajícímu státu, celý svazek být připraven pro odevzdání druhému státu; ověřené opisy uzavřených listů buďte potvrzeny.

(3) Vztahuje-li se knihovní vložka na nemovitosti, které leží na území obou států, budiž nemovitost nebo část nemovitosti, která leží na území druhého státu, z vložky odepsána. V tomto případě budiž připraven k odevzdání druhému státu ověřený výpis z knihovní vložky.

§ 2.

(1) Zároveň s listinami, které mají být zaslány podle § 1, buďtež odevzdány všechny listiny, a to i pozemkové mapy, vztahují-li se na příslušné knihovní vložky a v případě § 1, odst. 3 na jejich části.

(2) Vztahují-li se tyto listiny také na nemovitosti, které leží na území státu, jenž jest povinen písemnosti odevzdati, přísluší tomuto státu právo, aby místo odevzdání písemností pořídil ověřené opisy a je připravil pro odevzdání druhému státu.

(3) Výše uvedená ustanovení platí obdobně o listinách o nemovitostech, které nejsou zapísány v pozemkových knihách, a o stavbách na cizím pozemku.

Anlage zu Artikel 15.

§ 1.

(1) Beziehen sich alle Grundbuchseinlagen eines Grundbuchbandes auf Grundstücke, die im Gebiet des anderen Staates liegen, so ist der Band zur Abgabe an den anderen Staat bereitzustellen.

(2) Beziehen sich nur einzelne Grundbuchseinlagen eines Grundbuchbandes auf Grundstücke, die im Gebiet des anderen Staates liegen, so sind diese Einlagen zu schließen und beglaubigte Abschriften hiervon zwecks Übergabe an den anderen Staat bereitzustellen. Bilden die hiernach zu schließenden Blätter die Mehrzahl der in dem Band enthaltenen Einlagen und erscheint die Abgabe des Bandes den Umständen nach zweckmäßig, so kann in diesem Falle nach Schließung der Grundbuchseinlagen, die sich auf die Grundstücke beziehen, die bei dem abgebenden Staat verbleiben, der ganze Band zur Übergabe an den anderen Staat bereitgestellt werden; von den geschlossenen Blättern sind beglaubigte Abschriften zurückzubehalten.

(3) Bezieht sich eine Grundbuchseinlage auf Grundstücke, die auf dem Gebiet beider Staaten liegen, so ist das Grundstück oder der Grundstücksteil, der auf dem Gebiet des anderen Staates liegt, von der Einlage abzuschreiben. In diesem Falle ist ein beglaubigter Auszug aus der Grundbuchseinlage zur Abgabe an den anderen Staat bereitzustellen.

§ 2.

(1) Zugleich mit den nach § 1 zu übersendenden Urkunden sind alle Urkunden, die sich auf die betroffenen Grundbuchseinlagen, im Falle des § 1 Absatz 3 auf die Teile davon, beziehen, einschließlich der Grundbuchsmappen zu übergeben.

(2) Wenn diese Urkunden sich auch auf Grundstücke beziehen, die auf dem Gebiet des zur Abgabe der Schriftstücke verpflichteten Staates liegen, so steht diesem Staat das Recht zu, anstatt der Übergabe der Schriftstücke beglaubigte Abschriften anzufertigen und zur Übergabe an den anderen Staat bereitzuhalten.

(3) Die vorstehenden Bestimmungen sind auf Urkunden über Liegenschaften, die nicht in den Grundbüchern eingetragen sind, und über Bauwerke auf fremdem Grund sinngemäß anzuwenden.

§ 3.

Odevzdání listin bude provedeno podle dohody obou justičních správ.

Závěrečný protokol.

Podpisující tuto dohodu prohlašují zmocněnci jménem svých vlád, že jest shoda o tom:

I.

1. Občanskými právními rozepřemi podle této dohody jsou též právní rozepře před pracovními soudy, před rozhodčími soudy hornickými a před labskými plavebními soudy, nikoli však právní rozepře před soudy pojišťovacími.

2. V článku 23 jest rozuměti pod trestním řízením zahájeným u soudu jen taková řízení, která jsou zahájena u obecných soudů nebo u státního zastupitelství zřízeného u takových soudů.

3. Podmínky pro pokračování v právní věci nebo pro její postoupení podle této dohody se řídí právním řádem státu, jehož soud má rozhodnouti o pokračování ve věci nebo o jejím postoupení. Jinak buď užito práva státu, jehož soud má v řízení pokračovati nebo jemuž věc byla postoupena.

4. Devisové a vývozní předpisy nejsou ustanoveními této dohody dotčeny.

II.

1. Nezávisle na ustanoveních této dohody zaručuje se až na další v poměru mezi soudy v Česko-Slovensku s jedné strany a soudy v zemi Rakouské a na sudetoněmeckém území se strany druhé vzájemnost co do uznání a vykonání rozsudků a jiných exekučních titulů podle ustanovení §§ 79 až 85 toho času tam platného exekučního řádu. Úprava platná o tom dosud v poměru mezi soudy v Česko-

§ 3.

Die Übergabe der Urkunden geschieht nach Vereinbarung der beiderseitigen Justizverwaltungen.

Schlußprotokoll.

Bei Unterzeichnung dieses Abkommens erklären die Bevollmächtigten im Namen ihrer Regierungen, daß Einverständnis über folgendes besteht:

I.

1. Bürgerliche Rechtsstreitigkeiten im Sinne dieses Abkommens sind auch die Rechtsstreitigkeiten vor den Arbeitsgerichten, den Bergbauschiedsgerichten und den Elbschiffahrtsgerichten, nicht dagegen die Rechtsstreitigkeiten vor den Versicherungsgerichten.

2. Im Artikel 23 sind unter gerichtlich anhängigen Strafverfahren nur solche Verfahren zu verstehen, die bei den allgemeinen Gerichten oder bei einer bei diesen Gerichten bestehenden Staatsanwaltschaft anhängig sind.

3. Die Voraussetzungen der Weiterführung oder der Überweisung einer Rechtsangelegenheit nach diesem Abkommen bestimmen sich nach dem Recht des Staates, dessen Gericht über die Weiterführung oder die Überweisung zu entscheiden hat. Im übrigen ist das Recht des Staates anzuwenden, dessen Gericht die Sache weiterzuführen hat oder an das die Sache verwiesen worden ist.

4. Devisen- und Ausfuhrvorschriften werden durch die Bestimmungen dieses Abkommens nicht berührt.

II.

1. Unabhängig von den Bestimmungen dieses Abkommens ist die Gegenseitigkeit hinsichtlich der Anerkennung und Exekution von Urteilen und anderen Exekutionstiteln im Verhältnis zwischen den Gerichten im Lande Österreich und in den sudetendeutschen Gebieten einerseits und den Gerichten in der Tschecho-Slowakei andererseits bis auf weiteres nach den

Slovensku a soudy v zemi Rakouské se tímto nahrazuje.

2. Státní příslušníci jednoho státu požívají jako věřitelé v řízení konkursním a vyrovnacím před soudy druhého státu téhož nakládání jako tuzemci.

3. Byl-li na území jednoho státu prohlášen konkurs na jmění úpadce, který tam má podnik anebo, není-li ho, své řádné bydliště, bude movité jmění, které jest na území druhého státu, podle předpisů o tom platných na požádání vydáno konkursnímu úřadu. To neplatí o jmění, které jest na území říše mimo zemi Rakouskou a sudetoněmecké území, ani o konkursech, které budou prohlášeny na této části říšskoněmeckého území.

4. Jestliže na území česko-slovenském s jedné strany nebo na sudetoněmeckém území nebo v zemi Rakouské se strany druhé zůstalo movité pozůstalostní jmění po státním příslušníku druhého státu, bude jak projednání pozůstalosti, tak rozhodnutí o sporných dědických nárocích přenecháno podle ustanovení o tom platných soudům domovského státu; naproti tomu přísluší projednání pozůstalosti o nemovitém jmění, které jest na výše uvedeném území, soudům toho státu, kde leží.

5. Každému státu jest volno, aby výše uvedené dohody, jimiž se zaručuje vzájemnost, vypověděl zcela nebo zčásti. V takovém případě pozbudou ony dohody platnosti po uplynutí jednoho měsíce po dojití výpovědi. V exekucích, konkursním a vyrovnacím řízení, jakož i v projednání pozůstalosti, které v té době již byly zahájeny, se pokračuje na základě vzájemnosti.

III.

Smlouva mezi Československou republikou a Německou říší o právní ochraně a právní po-

Vorschriften der §§ 79 bis 85 der zur Zeit dort geltenden Exekutionsordnungen gewährleistet. Die bisher im Verhältnis zwischen den Gerichten im Lande Österreich und den Gerichten in der Tschecho-Slowakei geltende Regelung wird hierdurch ersetzt.

2. Die Staatsangehörigen des einen Staates genießen als Gläubiger im Konkurs- oder Ausgleichsverfahren vor den Gerichten des anderen Staates dieselbe Behandlung wie Inländer.

3. Wird im Gebiet des einen Staates über das Vermögen eines Gemeinschuldners, der dort sein Unternehmen betreibt oder in Ermangelung eines solchen seinen ordentlichen Wohnsitz hat, das Konkursverfahren eröffnet, so wird das im Gebiet des anderen Staates gelegene bewegliche Vermögen der Konkursbehörde auf deren Verlangen nach Maßgabe der hierfür bestehenden Vorschriften ausgefolgt. Dies gilt nicht für Vermögen, das sich im Reichsgebiet außerhalb des Landes Österreich und der sudetendeutschen Gebiete befindet, und nicht für Konkurse, die in diesem Teil des Reichsgebiets eröffnet werden.

4. Wenn in den sudetendeutschen Gebieten oder im Lande Österreich einerseits oder im Gebiet der Tschecho-Slowakei andererseits ein beweglicher Nachlaß nach einem Staatsangehörigen des anderen Staates hinterblieben ist, so wird sowohl die Erbschaftsverhandlung als die Entscheidung streitiger Erbansprüche nach Maßgabe der hierfür bestehenden Vorschriften den Gerichten des Heimatstaates überlassen; dagegen steht die Verlassenschaftsabhandlung über das in den vorgenannten Gebieten gelegene unbewegliche Vermögen den Gerichten des Staates zu, wo es gelegen ist.

5. Die vorstehenden Vereinbarungen, nach denen die Gegenseitigkeit gewährleistet ist, können von jedem der vertragschließenden Staaten ganz oder teilweise gekündigt werden. Sie treten in diesem Fall nach Ablauf eines Monats nach Zugang der Kündigung außer Kraft; Exekutionen, Konkurs- und Ausgleichsverfahren sowie Verlassenschaftsabhandlungen, die zu dieser Zeit bereits anhängig sind, werden auf der Grundlage der Gegenseitigkeit weitergeführt.

III.

Der Vertrag zwischen dem Deutschen Reich und der Tschecho-Slowakischen Re-